

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/55/2016
Identifikačné číslo spisu:	1014200061
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1014200061.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: V. R. J., narodená dňa XX.XX.XXXX, X., Spolková republika Nemecko, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.09.2013 o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Scud/2/2014-62 zo dňa 5. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Scud/2/2014-62 zo dňa 5. februára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s ustanovením § 250h ods. 2 O.s.p. a § 250l ods. 2 O.s.p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 246c a § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka svojím návrhom zo dňa 22.10.2013 žiadala preskúmať rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX/XXXX zo dňa 30.09.2013, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok. Následne prehlásením dňa 04.11.2015 navrhovateľka vzala návrh späť v celom rozsahu a žiadala konanie zastaviť s tým, že odporkyňa nemala námietky k zastaveniu konania.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie. V ňom namietala, že sa nevzdala invalidného dôchodku, len časti, ktorú jej nechcú priznať. Poznamenala, že ak by súd chcel takýmto prístupom ďalej pokračovať, odovzdá svoje doklady advokátovi. V závere zdôraznila, že dôchodok, ktorý sa jej vypláca, má zostať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnuté uznesenie

súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku.

Ako vyplýva z obsahu spisu, navrhovateľka požiadala o invalidný dôchodok s tým, že jej žiadosť bola rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.09.2013 zamietnutá s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne, Bratislava zo dňa 22.08.2013 nie je navrhovateľka invalidná podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“), lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Na základe dožiadania súdu prvého stupňa o doplnenie posudku zo dňa 22.07.2015 došlo dňa 21.08.2015 k opätovnému posúdeniu zdravotného stavu navrhovateľky so záverom, že navrhovateľka je podľa § 71 ods. 1 zákona invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou o 50%.

Na podklade uvedeného odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX - I. zo dňa 17.09.2015 priznala navrhovateľke invalidný dôchodok v sume 52 € mesačne zvýšený od 01.01.2015 na sumu 53,10 € mesačne a zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX - II. zo dňa 17.09.2015 zrušila pôvodné rozhodnutie č. XXX XXX XXXX zo dňa 30.09.2013 o zamietnutí žiadosti o priznanie invalidného dôchodku a súčasne vyhovel čiasťočne opravnému prostriedku navrhovateľky.

Na podklade novo vydaných rozhodnutí vyzval súd prvého stupňa výzvou zo dňa 23.10.2015 navrhovateľku, aby sa v stanovenej lehote vyjadrila, či naďalej trvá na podanom návrhu alebo ho berie späť. Tá v odpovedi zo dňa 04.11.2015 uviedla, že na základe správy odporkyne sa všetko vyriešilo v jej prospech, preto ďakuje za pomoc a zostáva s pozdravom.

Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 04.12.2015 opätovne vyzval navrhovateľku k vyjadreniu, či trvá na svojom návrhu (opravnom prostriedku) alebo ho berie v celom rozsahu späť, čím by došlo k zastaveniu predmetného konania.

Vzhľadom na pasivitu navrhovateľky vydal krajský súd napadnuté rozhodnutie, ktorým konanie v predmetnej veci zastavil dôvodiac, že navrhovateľka prehlásením zo dňa 04.11.2015 vzala návrh späť v celom rozsahu a žiadala konanie zastaviť.

Tu odvolací súd musí konštatovať, že sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nakoľko vyjadrenie navrhovateľky, že „sa všetko vyriešilo v jej prospech, preto ďakuje za pomoc a zostáva s pozdravom“ nemožno vykladať ako prehlásenie o späťvzátí návrhu v celom rozsahu a žiadosť o zastavenie konania. Tým, že samotný krajský súd sa neuspokojil s odpoveďou navrhovateľky zo dňa 04.11.2015 ako s dostačujúcou, a preto opätovne dňa 04.12.2015 žiadal navrhovateľku o vyjadrenie, a až keď táto nereagovala na ďalšiu výzvu, vyhodnotil jej predchádzajúcu odpoveď zo dňa 04.11.2015 ako späťvzatie návrhu v celom rozsahu a žiadosť o zastavenie konania, utvrdil sa odvolací súd o správnosti vysloveného záveru.

Napriek uvedenému bolo potrebné napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť, nakoľko dospel k záveru, že toto bolo vo výroku vecne správne.

Preskúmaním súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel odvolací súd k zisteniu, že odporkyňa, ako správny orgán, ktorého rozhodnutie bolo predmetom tohto súdneho prieskumu, vydala počas konania nové rozhodnutie, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľky. Vzhľadom na uvedené bol súd prvého stupňa povinný postupovať v zmysle ustanovenia § 250o O. s. p. a uznesením konanie zastaviť. Súd prvého stupňa síce konanie zastavil, ale svoj postup podporil inými dôvodmi (súd prvého stupňa

zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. v spojení s § 250h ods. 2 O.s.p. a §250l ods. 2 O.s.p.)

Vzhľadom na výsledok konania, ktorý je v oboch prípadoch totožný a so zreteľom na princíp hospodárnosti a rýchlosti konania potvrdil Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 219 O.s.p. rozhodnutie krajského súdu ako vo výroku vecne správne. Žiada sa ešte poznamenať, že zastavenie konania nemá vplyv na právoplatnosť rozhodnutia odporkyne zo dňa 17.09.2015 o priznaní invalidného dôchodku, ktorý bude navrhovateľke riadne vyplácaný.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.